

KAREL GOTT & PETR KOLÁŘ TO JENOM LÁSKA ZASTAVÍ ČAS

NOVÝ HIT
na 5CD Duety
Karla Gotta
i na novém albu
Petra Koláře

Supraphononline

Foto © Martin Kubica, 2015

Z NAHRÁVACÍCH STUDIÍ

PETR KOLÁŘ

v listopadu vydá po čtyřech letech nové studiové album. Spolupracoval na něm se skladatelem a kytaristou Milošem Dodo Doležalem.

BARBORA POLÁKOVÁ

po úspěchu s letním hitem a videoklipem Nafrněná chystá své eponymní album v produkci Jan P. Muchowa.

MILOŠ VACÍK

renomovaný hráč na perkuse napsal a ilustroval knížku Pod hvězdami, která zároveň vyjde jako audiokniha načtená Josefem Somrem a Viktorem Preissem. Na hudbě spolupracoval s Alanem Vitoušem.

HURVÍNEK

se vydá na dobrodružnou cestu za tajemstvím žvýkačky. Na CD už na začátku listopadu!

► Vydavatelství Supraphon přichází s ojedinělým počinem. V krásně vypraveném kompletu pěti kompaktních disků vydává duety (tercety a kvartety), které za dobu své bohaté kariéry nazpíval Karel Gott. Obsahuje téměř devadesát písní nazpívaných v devíti jazycích s více než sedmdesáti kolegy z celého světa. Spousta z nich se na CD objevuje vůbec poprvé. Stejně jako zcela žhavá novinka – duet Karla Gotta s Petrem Kolářem nazvaný: Jenom láska umí zastavit čas. A navíc je páte cédéčko složeno výhradně z neopakovatelných záznamů živých vystoupení. U těch, kteří mají Karla Gotta rádi tenhle famózní soubor rozhodně nesmí chybět! Jeho výjimečnost si uvědomuje i protagonista všech nahrávek, devětatřicetinašobný zlatý slávik či, chcete-li, zlatý hlas z Prahy. A je na něj pyšný.

Stačilo vám na vaše dueta pět cédéček, nebo jste vybírali?

Všechny duety, které jsem kdy nazpíval, by vydaly na dvanáct kompakťů – museli jsme tedy vybírat. Ale vznikl citlivý výběr. Jsou tu jak hity, tak i neopakovatelné, žánrově zajímavé rarity, výsledky zajímavých setkání a dobrých nápadů. Víte, někdy se můžou potkat vynikající zpěváci, ale když chybí nápad, dobrý duet nevznikne. Na našem výběru jsou věci, u kterých zafungovalo několik faktorů: náhoda, štěstí, momentální nápad, kreativita, spontánnost.

Přitom je to výběr žánrově hodně různorodý.

To máte pravdu. Zní tu písně od klasiky přes jazz, filmové melodie a spirituály až třeba po country nebo rap. Říkámu tomu výlety do oblastí ne úplně typických pro Karla Gotta. Výlety mimo moje teritoria. A mám takové výlety rád.

Můžete být konkrétní?

Tak třeba k tomu rapu – ten na výběru reprezentují dueta s Bushidem, DJ Bobem nebo Xindlem X. Výběr obsahuje i spoustu opravdu nečekaných setkání. Třeba duet s Lucií Bílou, který pro nás napsal Marek Eben pro slavnostní večer TýTý 1997. Ta píseň se jmenuje Kdybych nevyhrál. Kdybych opravdu nevyhrával, asi bychom ji nezařadili. Ale díky věrnosti fanoušků nebyl tenhle duet – řekl bych – aktuální. I s odstupem času má stále opravdu vtipný text.

Kolegy k mnohým duetům jste hledal v cizině. A dařilo se...

Na tomhle výběru je dvanáct zahraničních kolegů. Z všechny zmíním například dvě americké operní černošské zpěvačky – Felicii Weathers a Paulette De Vaughn. Obě nahrávky jsou z živých koncertů, z krásných a neopakovatelných setkání. Z českých operních pěvců si cením například společných vystoupení s Evou Urbanovou a Peterem Dvorským.

Pouštěl jsem se ale i do jiných žánrů – třeba s Kamilem Stříhalkou nebo Pavlem Bobkem.

Foto © Martin Kubica, 2015

Vzpomenete si na svůj první duet?

Jasně! To bylo v roce 1962. S Vlastou Průchovou jsme tehdy s písní Až nám bude dvakrát tolik zvítězili v soutěži Hledáme písničku pro všední den. Tahle píseň vyšla taky na můj vůbec první desce, ještě na sedmdesát osm otáček. Byla to vlastně pohlednice s gramofonovými drážkami. Tu pohlednici jste dali na gramofon, a ono to hrálo! Byla to rarity, i když dlouho hrát nevydržela.

Pokud bychom si vás představili jako „lovce“ partnerů do duetů, z kterého úlovku jste měl největší radost?

Těch bylo víc. Dlouho jsem si například přál rozdat si to s Petrem Kolářem. Miloš Dodo Doležal, rocker tělem i duší, nám napsal píseň To jenom láska zastaví čas. Je to rocková balada, takovou muziku ostatně sám rád poslouchám. Nedávno jsme s Petrem Kolářem vypustili do světa i klip. Nazpíváním tohoto duetu jsem si tak splnil několik přání. Radost mám i z duetu z filmu Don Juan DeMarco s Marlonem Brandem a Johnnym Deppem v hlavních rolích. Písnička se jmenuje Když máš ji rád vážně (Jestli oplácíš jí lásku) a je taková popové flamencová. Nazpíval jsem ji s Fredym Bittnerem, kytaristou, který taky úžasně zpívá. Jejím autorem je Bryan Adams. Zmíněné písně jsou ty dvě novinky na mém novém kompletu. A radost mám i z toho, že jsem stihl nazpívat duet s Karlem Černochem. Byl to živý swingový koncert; zvolili jsme si pro něj českou swingovou klasiku Prostý lék.

A naopak: jsou i nějaké duety, na které jste se těšil, ale nikdy nevznikly?

Jsou. Přitom k některým bylo opravdu blízko. Docela dobře nakročeno jsme měli například s kolegyní Dashou. S tou zpívám už patnáct let, ale pořád nemáme žádný záznam, který by vyšel na hudebním nosiči. Tak jsem se rozhodl nechat pro nás napsat píseň od Davida Solafé, ale do vydání tohoto kompletu jsme ji bohužel nestihli natočit. Tak snad na

příští desku. Věřím, že to stihneme i s Mekym Žbirkou a Martinem Chodúrem, se kterým na duetu pracujeme. No a zatím jsme nestihli ani duet s Marikou Gombitovou. Marika mi doma zpívala jednu svoji věc, ale nepodařilo se ji dodat tak včas, abychom ji na tuto kompilaci stihli.

Mluvíte plynule všemi devíti jazyky, kterými na kompilaci zpíváte?

Plynule vlastně nemluví ani česky! (smích) Na kompletu ale skutečně zpívám například anglicky, francouzsky, španělsky, německy, italsky nebo rusky. Zpívám třeba francouzsky tak, že nepoznáte, že to vůbec není francouzsky. (smích) Asi nejlíp mluvím německy. Co se týče práce, je Německo můj druhý domov a mám tu i spoustu přátel. Takže kdybych neuměl německy, to by bylo špatný. Italsky jsem se učil na konzervatoři, pak jsem se ale v italských kanconetách setkával s italštinou, jakou už se nemluví. Rusky umím, a o té francouzštině jsem mluvil. Ale byl jsem pochválen za francouzský akcent v písni Belle, kterou jsme nazpívali Štefanem Margitou a Danem Hůlkou! Španělsky na kompletu zpívám s Argentinem Seminem Rossim a anglicky s už zmíněnými americkými zpěvačkami Felicií Weathers a Paulette De Vaughn.

Páté cédéčko nového kompletu je sestaveno z živých záznamů. Byl to původní dramaturgický plán?

Od začátku jsme to tak chtěli udělat. Na českém gramofonovém trhu totiž dosud nemám live CD. Na německém ano, ale v Česku kupodivu ne. Navíc, jak jsem říkal, šlo o neopakovatelná setkání. Dám ještě jeden příklad. Na kompletu je i duet s Evou Pilarovou z roku 1965 z recitálu z Divadla Semafor. Objevil se na soukromé nahrávce pana zvukaře ze Semaforu. Když jsem ho slyšel, překvapilo mě, jaké odvážné jazzové věci, scaty a improvizace jsme tenkrát dělali. Každé setkání bylo jedinečné. Kdybychom se s kterýmkoliv z těch kolegů setkali dnes, interpretovali bychom ty písně úplně jinak.

Dokonce si troufám říct, že bychom je zpívali zcela jinak, i kdybychom se setkali hned druhý den po koncertu. Proto si vážím toho kterého okamžiku, data, místa.

Komplet vašich duetů je zajímavý i tím, že obsahuje osmnáct nahrávek, které ještě nikdy na CD nevyšly!

Ano, a kromě toho tu jsou i některé věci, které vyšly na albech mých kolegů a kolegyní, třeba Pavla Bobka, Štefana Margity a dalších, ale nikdy na žádné mojí desce. Posluchači volali po tom, že by je rádi měli všechny pěkně pohromadě. Tak tady je mají.

Komplet se jmenuje Duety, ale obsahuje i nahrávky ve větším obsazení zpěváků. Kolik vás bylo nejvíc?

Čtyři. Ale s mírnou nadsázkou sto dvacet. Myslím tím nahrávku s Alexandrovci. Když těhle sto dvacet chlapů začne zpívat, tak to opravdu hřmí. A nejen u ruské klasiky. Jsou to skutečně profesionální hudebníci s velkými hlasy. Ještě teď mě mrazí, když si vzpomenu, jak jsme na evropském turné zpívali Be My Love. Taky jsme spolu zpívali třeba Podmoskovnye večera – bylo to v Moskvě, když Alexandrovci slavili osmdesáté páté narozeniny souboru. Tuhle píseň jsem půl roku každý večer zpíval v Las Vegas, a to s velkým úspěchem. O ten úspěch se svou měrou jistě zasloužil i Louis Armstrong, který z téhle písně udělal obrovský hit.

SU 6283-2

TATA BOJS A/B

Skupina Tata Bojs vydala nové album, které vzniklo s podporou společnosti Philco. Nyní chystá velký podzimní koncert a s ním spojený křest, který proběhne 12. 11. v pražském Foru Karlín!

Co se zvuku novinky týče, Milan Cais k němu poznamenal: „Shodli jsme se, že víc než nějaké kytarové blázince se nám líbí elektro sound 80tých let, pohledem současnosti.“

„Občas se říká, že revival osmdesátek trval déle, než trvala celá osmdesátá léta. Dneska je moderní ten, kdo ví, který z retro zvuků je momentálně v kurzu. To neřešíme. Bereme si, odkud chceme a používáme to, jak chceme,“ komentuje to Mardoša.

Tata Bojs zároveň zvou na výpravnou koncertní show, která bude 12. 11. ve Foru Karlín, kde zároveň nové album i pokřtí. „Myslím, že Praze takovýto moderní koncertní sál

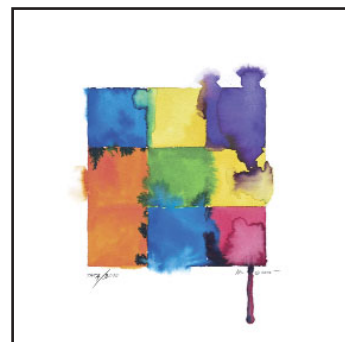
s podobnou kapacitou už dlouho chyběl. Pro nás je Forum výzvou a dalším velkým pražským koncertem s výpravnou scénou, kterým občas děláme radost sobě i fanouškům. Těšíme se, že si vyzkoušíme zase nový prostor a mě hodně láká i to, že tam můžu dostatečně rozvinout fantazii, co se týče vizuální podoby koncertu, což jiné koncertní prostory v takovéhle šíři neumožňují,“ komentuje to Milan Cais.

Že to bude určitě stát za to, naznačuje už fakt, že se jedná – jak Milan Cais podotýká – o typ koncertu, na který se kapela a především pak sám Cais coby autor scény chystá s bezmála

la ročním předstihem a tomu pak odpovídá i potenciální nervozita: „Určitý strach a nervozitu zažíváme před každým koncertem. Když nás ale čeká tenhle typ koncertu, je nervozita ještě větší, protože na tom děláte tak dlouho a všechno pak směřuje k jednomu okamžiku.“ A Mardoša s typickým vtipem dodává: „Já jsem někdy na koncertech nervózní i za jiné kapely. Jestli to zvládnou. Takže za vlastní jsem samozřejmě nervózní o to víc!“

Supraphononline

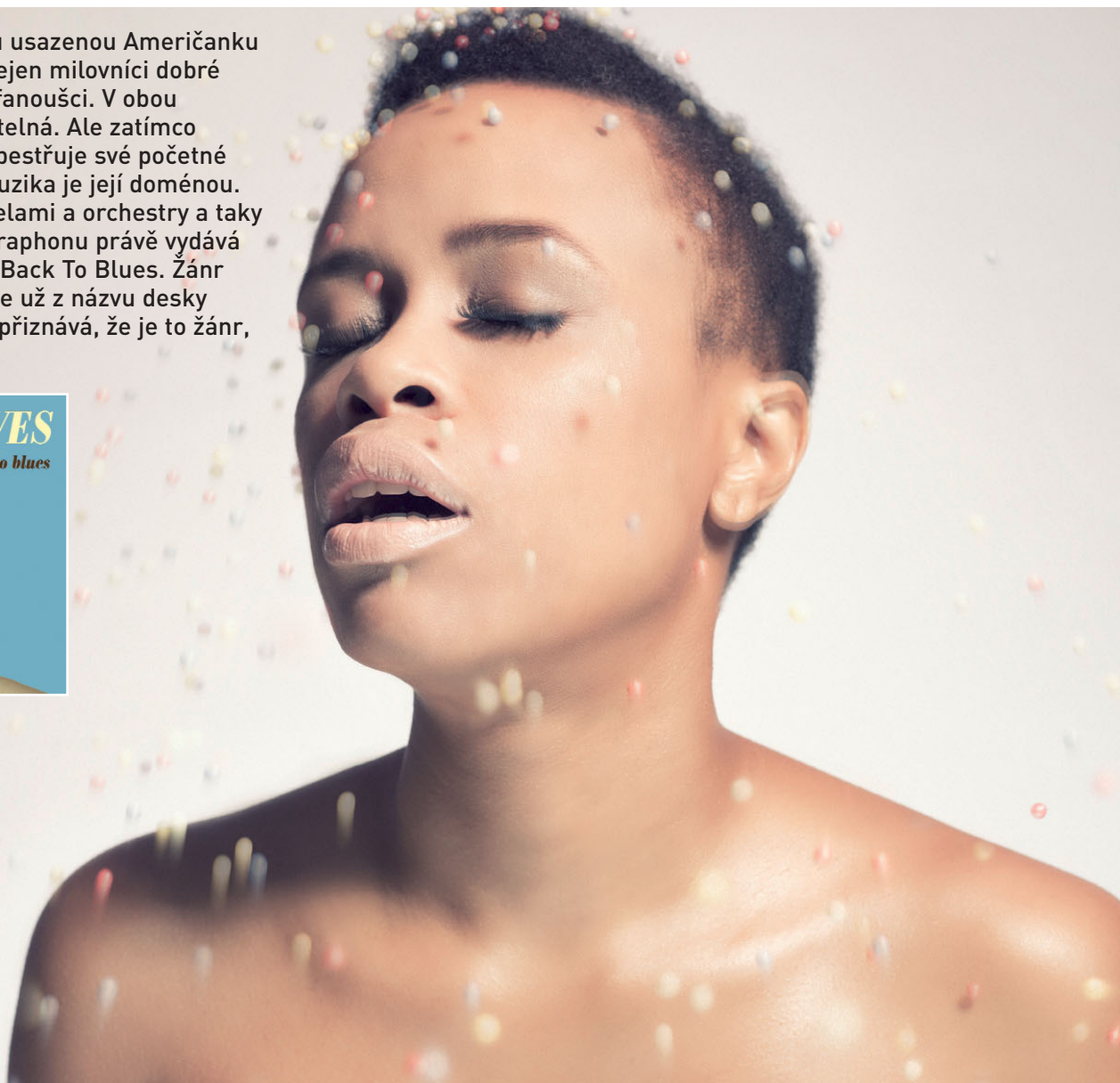
SU 6281-2

TONYA GRAVES JE ZAMILOVANÁ DO BLUES

Sympatickou v Česku usazenou Američanku Tonyu Graves znají nejen milovníci dobré muziky, ale i filmoví fanoušci. V obou žánrech je nezaměnitelná. Ale zatímco herectvím si pouze zpestřuje své početné umělecké aktivity, muzika je její doménou. Zpívá s několika kapelami a orchestry a taky pilně nahrává. V Supraphonu právě vydává nové album nazvané *Back To Blues*. Žánr písni, které tu znějí, je už z názvu desky jasný. A Tonya sama přiznává, že je to žánr, který miluje.

SU 6304-2

Když Back, tak tedy návrat. Jde o velký návrat k dávné lásce, které jste třeba byla v posledních letech nevěrná s jinými žánry?

(smích) Jojo, byla jsem blues trochu nevěrná, i když zcela jsem je nikdy neopustila. Takže vlastně ano, je to návrat. Před dvaceti lety, když jsem tady v Česku začínala, jsem zpívala v bluesové kapele s Lubošem Andrštem. Pak jsem samozřejmě zpívala i jiné žánry. Když jsem teď chtěla udělat desku s věcmi, které mám ráda, byl to složitý výběr. V srdci mám opravdu spoustu písniček různých žánrů. Nakonec jsem se tedy rozhodla pro blues.

...a tenhle návrat jste vtiskla i do názvu desky.

Nad názvem alba jsem dlouho přemýšlela. Mohla jsem je pojmenovat po nějaké písničce nebo úplně jinak. Nakonec jsem si řekla: je to asi opravdu nějaký ten návrat ke kořenům, takže *Back To Blues*.

Cím je pro vás blues?

Jéje, toho je! Blues je milion věcí!

Nejen smutek, ale i radost. Každopádně je to pro mě hudba, která má duši. Veselou, smutnou, rozzlobenou, láskyplnou. Ta duše má tisíc poloh a podob, a to jak hudebních, tak emočních.

Je tohle album tak trochu i holdem velikanům blues?

Ano. Chtěla jsem udělat desku s písněmi, s hudbou, kterou lidi znají a poznají. A když nepoznají, přinese jim něco nového a krásného. Každopádně asi budou někteří lidé překvapeni. Třeba z písně *Hound Dog*, jak ji zpívám. Tahle písnička je známá v podání Elvise Presleyho, ale já jsem ji pojala jinak. Někteří lidi mi říkají, že tam toho Elvise neslyší. Ale to je v pořádku, já jsem ji chtěla udělat spíš tak, jak ji v originále kdysi zpívala legendární *Big Mama Thornton*.

K nahrání desky *Back To Blues* vás prý tak trochu pobídl i odchod soulové a bluesové legendy B. B. Kinga.

Zprvu jsem si myslela, že prostě nazpívám písničky různých žánrů,

které mám ráda. Jenže v té době zemřel B. B. King. V tu chvíli jsem si řekla, že by bylo dobré udělat čistě bluesovou desku. Mimo jiné i jako vzpomínku na B. B. Kinga a na moje české začátky.

Na desce máte i pár hostů.

Opravdu jen pár. Co se týče desek, nejsem zastáncem bůhvíjakého množství hostů. Na albu *Back To Blues* se mnou hraje kapela, s kterou normálně vystupuji, a se kterou jsme na sebe zvyklí. A k těm hostům: je tu třeba kytarista Lukáš Martinek, který je i producentem alba. Vokály zpívají Annamária d'Almeida a Erika Fečová. A objevují se tu taky skvělí muzikanti Pepa Štěpánek a Ondřej Pivec.

Připravili jste si na album deset písni a ty pak nahráli, nebo jich bylo víc a museli jste vybírat?

Jejda, bylo jich původně víc. Věděli jsme, že na desce bude deset písniček, ale připravovala jsem jich o něco více. Při nahrávání se může cokoliv přihodit, něco nemusí úplně fungovat,

něco nevyjde. Takže jsme k výběru měli vícero kousků. Zůstalo to, co bylo nejlepší. (smích)

Co nějaké propagační turné, festivaly, křty alba?

Co se týče festivalů, chystáme se na Bluesový podzim v Holešově. To bude v listopadu. Do konce roku bych taky chtěla vystoupit v Jazz Docku v Praze, to je sál, který mám ráda. Původně jsem tady chtěla mít i křest alba *Back To Blues*, ale problém je v tamním jevišti. Je moc nízké a tak by mě všichni diváci dobře neviděli! (smích) Šla jsem tedy do ferošky, a velký koncert s křtem alba bude 28. října v Paláci Akropolis v Praze. Tam je jeviště vysoko a všichni mě dobře uvidí! (smích).

Supraphononline

ONDŘEJ BRZOBOHATÝ DVD/CD G2 ACOUSTIC STAGE

Záhy po vydání „živáku“ vyjíždí Ondřej Brzobohatý se svojí kapelou na slovenskou část úspěšného Identity Tour a na listopad má v plánu speciální Symphonicum Tour s Epoque Orchestra, který povede japonský dirigent Chuhei Iwasaki.

Půl roku od vystoupení zpěváka, klavíristy a skladatele Ondřeje Brzobohatého a jeho hostů v G2 Acoustic Stage v pražském Retro Music Hall vychází záznam tohoto nevšedního koncertu v setu DVD+CD. Stane se tak v pátek 23. 10. 2015.

Záznam koncertu, který TV ÓČKO odvysílá v premiéře 11. 10. nabídne intimní atmosféru, kdy přítomní diváci byli Ondrovi a jeho doprovodné kapele doslova na dosah ruky. Koncert otevřel světově proslulý evergreeny What a Wonderful World

na něž již plynule navázaly songy z Ondřejova platinového alba Identity. Nechybělo ani překvapení v podobě speciálních hostů. „K mé velké radosti přijal pozvání i skvělý slovenský zpěvák a kytarista Peter Cmorik, se kterým jsme nazpívali česko-slovenský duet Vietor a úplnou premiérou bylo společné živé vystoupení s Johnny Machettem“ zazpomínal Ondřej Brzobohatý a zároveň k tomu dodal: „Ti, co se zúčastnili, budou mít DVD+CD jako památku, ti co nebyli, budou přeneseni do jedinečné atmosféry, která ten večer tak nádherně v Retro Music Hall vznikla.“

Ondřej Brzobohatý – G2 Acoustic Stage vychází rok a půl od vydání autorského alba Identity, jež velice rychle po svém vydání získalo zlatou i platinovou desku. Identity patří mezi nejúspěšnější hudební debuty posledních let a Ondřej Brzobohatý s ním slavil úspěch i v rámci velkého koncertního turné, se kterým vystoupil již v padesáti městech po celé republice. Aktuálně se s Identity Tour 2015 vydává od 17. 10. do 24.

10. na Slovensko. Půjde celkem o pět koncertů v Banské Bystrici, Košicích, Piešťanech, Žilině a Trenčíně.

Zcela nevšedním dárkem pro příznivce Ondřeje Brzobohatého bude série osmi koncertů Symphonicum Tour 2015. Uskuteční se v průběhu listopadu – v Plzni (8. 11.), dvakrát v Praze v Hudebním divadle Karlín (10. 11.), Olomouci (12. 11.), Brně (15. 11.), Hradci Králové (22. 11.), Ostravě (23. 11.) a také v Bratislavě (27. 11.). Repertoár těchto mimořádných vystoupení bude postavený na bohatých aranžích, jež využívají symfonický zvuk Epoque Orchestra propojený s kapelou Ondřeje Brzobohatého. Epoque Orchestra zahraje pod taktovkou japonského dirigenta Chuhei Iwasakiho a jako zvláštní hosté se představí Václav Noid Bárta a Peter Cmorik.

MIREK HOFFMANN 80

Osmdesát velkých českých country hitů.
Hudební bilance legendy české country na 4CD!

Osmdesáté narozeniny tohoto zpěváka, textaře a skladatele jsou příležitostí pro vydání výběrového čtyřalba, které lze s nadsázkou označit za kroniku české country uplynulých čtyřiceti let. Mirek Hoffmann patří k zakla-

datelům tohoto žánru u nás. Od roku 1970 působil ve skupině Greenhorns/Zelenáči a společně s Michalem Tučným, Tomášem Linkou, Janem Vyčítalem a dalšími spolupracoval na vývoji domácí „western music“.

Ceněn je zejména jako autor zásadních českých country textů - Divnej smích, Oranžový expres, Vůz do Tennessee, Tom Dooley, Dívka s vlasem medovým, Hej Joe, Žlutá kytky.

Osmdesát hitů Mirka Hoffmanna zahrnuje tituly, které on sám nazpíval se skupinami White Stars, Greenhorns a Zelenáči.

Hoffmann se v roce 1969 podílel na legendárním albu Písně amerického západu. Šlo o vůbec první dlouhohrající (LP) gramofonovou desku v žánru country hudby, zpívanou v českém jazyce a interpretovanou předními českými soubory Zelenáči (Greenhorns), White Stars a Spirituál kvintet. Dodnes je uvedený projekt považován za perlu ve svém žánru a po čtyřiceti letech se dočkal i albového pokračování. Ještě v roce 1970 se Mirek Hoffmann stal členem skupiny Greenhorns, přejmenované později na Zelenáče. S tímto souborem je pak spjata jeho více než čtyřicetiletá hudební kariéra. Prosadil se především jako textař, ale i jako zpěvák a skladatel. Od devadesátých let

vydával se skupinou Zelenáči (původně Noví Zelenáči) řadu alb s podtitulem „Příběhy“. Texty psal i pro další interprety – Věru Martinovou, Hanu Horeckou, Petru Černou či Taxmeny.

Mirek Hoffmann při křtu CD s producentem Alanem Piskačem a MUDr. Janem Leštákem

SU 6305-2

Supraphononline

VĚRA ŠPINAROVÁ a PETRA JANŮ SPOLEČNÝ KONCERT NA CD+DVD

Supraphonline

SU 6311-2

VĚRA ŠPINAROVÁ & PETRA JANŮ EXKLUZIVNÍ SPOJENÍ JEDINEČNÝCH HLASŮ – TURNÉ 2015

12. 11. Litoměřice, Dům kultury
13. 11. České Budějovice,
Sportovní hala Stromovka
18. 11. Karlovy Vary, hotel Thermal
19. 11. Plzeň, Parkhotel
25. 11. Liberec, Dům kultury
26. 11. Hradec Králové, Aldis
02. 12. Bratislava, Istropolis
03. 12. Zlín, Velké kino
09. 12. Ostrava, Gong
10. 12. Ostrava, Gong
15. 12. Praha, Lucerna
16. 12. Praha, Lucerna

Loni na podzim odstartoval nápaditý projekt dvou zářivých stálic naší populární hudby – Věry Špinarové a Petry Janů. Uskutečnilo se devět vyprodaných koncertů společného turné, se kterým projely Čechy a Moravu. Obě zpěvačky se svým fanouškům představily ve dvou samostatných blocích největších hitů, jež propojily i několika duety. O doprovod se postaraly skupiny Golem a Band Adama Pavlíka. Záznam z beznadějně vyprodaného předvánočního koncertu, který se uskutečnil v Lucerně, vydá již 16. října 2015 v kompletu CD+DVD Supraphon. Audio záznam koncertu „silné dvojky“ rovněž bude ke staže-

ní v digitálních servisech, jako jsou například Supraphonline či iTunes.

Od listopadu tandem Špinarová a Janů v úspěšném turné pokračuje. Pod trefným názvem Exkluzivní spojení jedinečných hlasů se tentokrát show uskuteční v deseti měsících. Start je naplánován na 12. listopadu, kdy se koná první ze série dvanácti koncertů v Litoměřicích. Slavnostní křest CD+DVD, které vydává Supraphon pod názvem VĚRA ŠPINAROVÁ A PETRA JANŮ LIVE V LUCERNĚ bude ve velkém sále pražské Lucerny 15. prosince. „Pro velký zájem se prosincová vystoupení v Ostravě a Praze dokonce dublují, byly přidány koncerty v Gongu

i v Lucerně. Exkluzivní spojení českých popových hvězd se letos poprvé představí i ve slovenské metropoli“, upřesňuje producentka zdařilého projektu Michaela Kocourková.

Petra Janů vydání CD+DVD komentovala: „Jsem ráda, že se podařilo zachytit onen odpich a rockový drajv, jenž naše vystoupení má. Ti co se účastnili, budou mít památku a ti co to z nějakého důvodu nestihli, se mohou na naši show podívat alespoň prostřednictvím tohoto DVD.“ Věra Špinarová k tomu dodala: „Myslím si, že i v záznamu na CD a DVD je dobře slyšet a vidět, že jsme s Petrou naladěné na stejné vlně a to je také to, co posluchači nejvíce oceňují.“

www.spinarovajanu.cz

MAREK EBEN NAČETL HUMORNÉ PŘÍBĚHY O ČAPKOVĚ KOČCE PUDLENCE

Karel Čapek, velký milovník zvířat, lidí a rostlin, byl také velký pozorovatel a glosátor. Zvířata, která se stala nedílnou součástí jeho života, byla proto častým námětem jeho literárních črt. Psal o nich s pochopením, láskou, humorem a vtipem. Ve fejjetonu Pes a kočka Čapek vystihuje povahu obou zvířátek obecně: „*Kočka je trochu estét. Pes je jako obyčejný člověk. Nebo jako tvořivý člověk. Je v něm něco, co se obrací k někomu druhému, ke všem druhým; nežije jen sobě... Zkrátka pes potřebuje*

povzbuzujícího kontaktu s druhým, aby si hrál... Naproti tomu kočka si také zahraje, když jí k tomu dáte podnět, ale dovede si hrát, i když je sama. Hraje si jen pro sebe, samotářsky a nesdílňě... Kočka se baví sama pro sebe. Pes chce jaksí bavit toho druhého... Kočka je z rodu ironiků... Pes je z rodu humoristů...“

V centru autorovy pozornosti je především kočička Pudlenka a její kotata, dále fenka Iris (maminka Čapkovy Dášeňky) a její štěňátka. Postřehy ze života zvířat jsou všem chova-

telům důvěrně známé, jen je nikdo před Karlem Čapkem tak dobře neformuloval.

Marek Eben čte text jedné z největších osobností české literatury dvacátého století v kongeniálním spojení. Souzní s jemným humorem Karla Čapka a dodává jeho nápadům pobavení člověka, který dobře ví, o čem autor píše. „*Má to úžasný humor a postřeh a také jazykovou fajnovost, takže se vnímavý posluchač opravdu potěší,*“ glosuje Marek Eben a ještě dodává: „*Tak jak je*

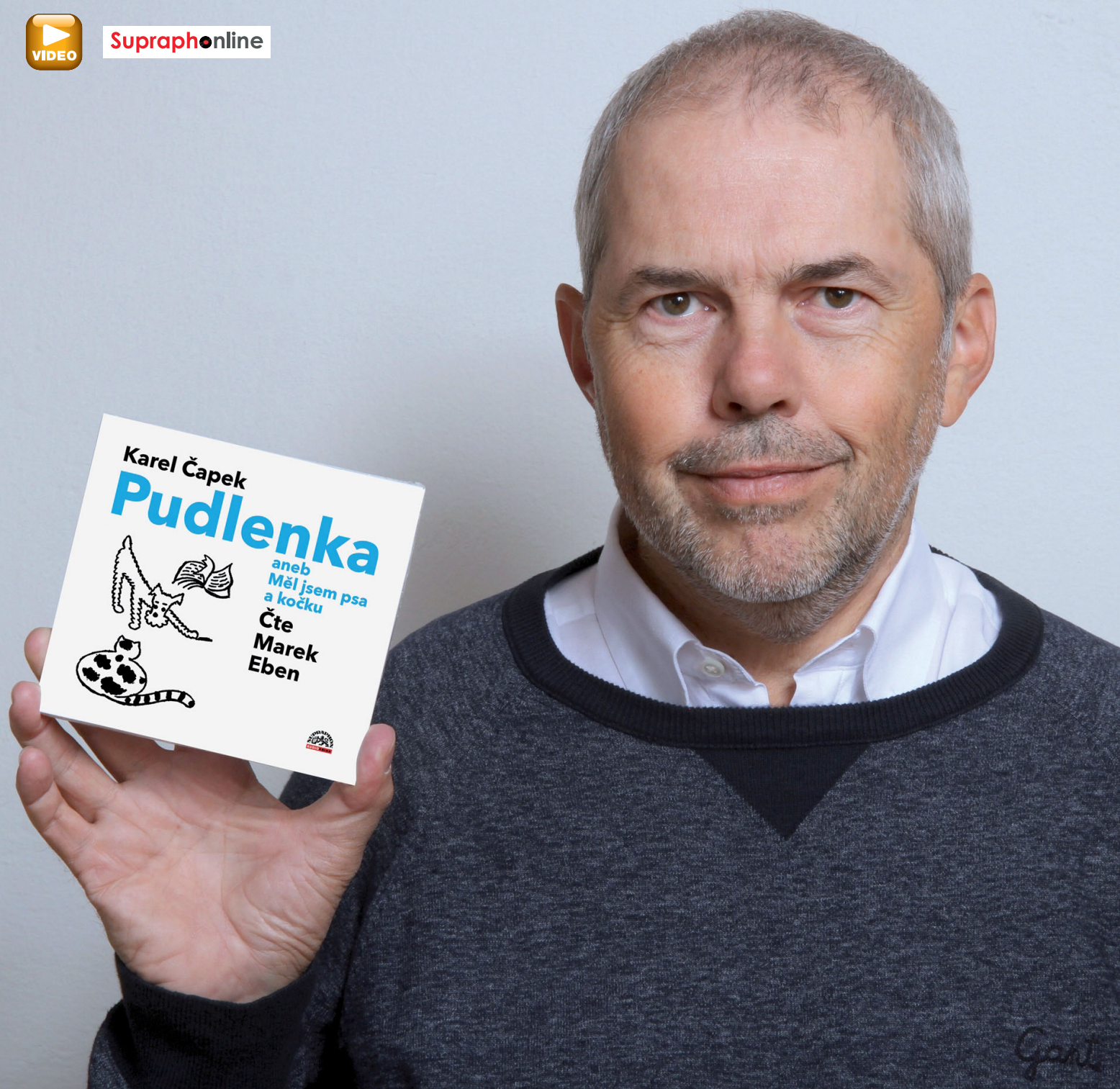
Dášeňka notoricky známá, tak kniha Pudlenka aneb Měl jsem psa a kočku byla pro mne nová. Jsem pejskař, tak k těm tématům mám blízko.“

Nová nahrávka je určena nejširší veřejnosti, dětem a dospělým, pejskařům a chovatelům koček, kteří však zvláště ocení autorův humor, vtip a porozumění nejen zvířátkům, ale i lidem.

Audiokniha Karel Čapek Pudlenka aneb Měl jsem psa a kočku vyšla na CD i digitálně v pátek 16. 10. 2015.

Supraphononline

Supraphononline

BACHA NA ŠPORCLA!

Na hudební trh přicházíte s novou nahrávkou, která obsahuje čistě sólový repertoár. Co bylo tím hlavním impulsem pro natočení těchto skladeb?

Pro každého houslistu je určitě snem natočit tento repertoár, protože Bachovy Sonáty a partity patří k nejkrásnějším a zároveň nejnáročnějším skladbám. Je to opravdu vedlejší, které v mé interpretaci trvá celkem 155 minut. Musím přiznat, že právě sólové skladby jsou snad nejbližší mému srdci. Myšlenku natočit tento repertoár mám

v hlavě už mnoho let a až teď jsem měl pocit, že je ten správný čas. Také letos slavíme 330 let od Bachova narození... Do příprav natáčení jsem se vrhl s nesmírnou pokorou a s velkým nadšením, zároveň ale ve mně bylo i zrno strachu, zda to všechno zvládnou. Ať chci nebo nechci, tímto projektem se zařídím mezi světovou houslovou elitu a úžasné interprety historie houslové hry. Tyto skladby natočili moji velcí idoloři, takže v hlavě mi stále běžela otázka, zda se jim mohu vůbec někdy vyrovnat.

V dnešní době musí člověk hodně přemýšlet nad tím, jak interpretovat barokní hudbu. Jak jste se postavil Vy k této otázce?

Díky autentické interpretaci se absolutně změnil pohled na baroko a jeho styl. Není to „Bach, který stojí na piedestalu“, jehož hudba zněla hřmotně a byla hrána romanticky a velmi výrazně. Z tohoto stylu se přenesla interpretace k větší lehkosti, tanečnosti, byť by tam měla ta bachovská velikost zůstat. Pro mne to bylo těžší v tom, že jsem nehrál na barokní housle, nepoužíval barokní smyčec

SU 4186-2

ani střevové struny. Celou tu dobu jsem se ale snažil o balanc, o vcítění se do pocitů barokního houslisty.

Pozoroval jste na sobě vývoj v interpretaci Bachovy hudby?

Ano, jistě. Bachova hudba zraje a vyvíjí se v každém interpretovi celý život, ale v posledních letech byla tato proměna u mě velice výrazná. Většinu těch skladeb hrál na koncertech a věřím tomu, že jsem i proto prošel vývojem ve své interpretaci. Bachovy Sonáty a partity jsem studoval již u prof. Václava Snítily, který byl mým profesorem na konzervatoři a HAMU a právě on mě naučil ten nejdůležitější základ, a to, jak se dívat do Bachova rukopisu. Snažit se o to, zahrát tu skladbu, jak ji přesně napsal sám autor. To se samozřejmě týká všech skladeb, ale u Bacha je to absolutní základ. Když se ohlédneme o dvacet let nazpět a vzpomeneme si na slavné bachovské houslisty, kterými byli Henryk Szeryng nebo Arthur Grumiaux, tak oni hráli baroko hodně romanticky, požívali velké vibrato, volnost ve smyčcích. Dnes je doba jiná, snažíme se o to, zahrát tak, jak by to mohl zahrát sám Bach, který sám byl skvělým houslistou.

Vaše poslední nahrávka Gipsy Fire byla určena široké posluchač-

ské veřejnosti a prodeje i Vašich předešlých alb dosahovaly velmi úspěšných čísel. Jak myslíte, že si povede album s hudbou J. S. Bacha?

To se vše uvidí v průběhu času. Posledním českým houslistou, který vydal tento repertoár, byl Josef Suk a dnes je tomu už 45 let. Myslím si tedy, že bylo tak trochu načase, aby se toho ujal někdo další, a to znamená, že mnoho lidí tuto nahrávku doma nemá. Přiznávám, že je to projekt velmi intimní, mnohdy meditační, který by měl posluchače zklidnit, nechat ho plout na vlnách hudby. Na první pohled se opravdu může zdát, že to nebude masová záležitost a já si hlavně myslím, že ani být nemusí. Možná to ale bude úplně naopak. Stejně jako u mým předešlých alb bych se chtěl pokusit o velkou propagaci nové nahrávky a její představení široké veřejnosti.

S novým CD je naplánované i turné po České republice. Bude na koncertech znít pouze sólový Bach?

Ne, turné jsem pojal jako oslavu Bachovy hudby a budu na něm hrát kompletní houslové skladby. Kromě Prahy a Brna jsem koncerty na turné rozdělil do dvou částí. V první polovině budu hrát výběr ze Sonát a partit a v druhé pak houslové koncerty s Czech Ensemble Baroque Orchest-

ra. Prahu ani Brno ze svého turné rozhodně nevynechám, naopak jsem si pro tato dvě města připravil jednu specialitu. Bude to „Bach Maratón“, kde ve třech dnech jdoucích za sebou zahrají kompletní Bachovo dílo pro housle, tzn. první večer budu hrát všechny Sonáty a partity, další večer kompletní houslové koncerty včetně dvojkoncertů a třetí večer zahrají všechny sonáty s cembalem.

Dá se na takový velký počín nějak fyzicky připravit?

To nevím, ještě nikdy jsem nic podobného neodehrál, je to opravdu velká věc. Do prosince mám ještě trochu času, ale myslím teď na to každý den. Je to pro mě velká výzva a budu doufat v to, že to zvládnou. Mám radost z toho, že tam budu mít úžasné hosty – hoboistu Viléma Veverku, houslistku Elen Machovou a na cembalo zahraje špičkový cembalista iránsko-amerického původu Mahan Esfahani.

Je mi jasné, že interpret si v hlavě nosí mnoho hudebních plánů, které by rád natočil. Můžete nám prozradit, který nahrávací projekt by měl být tím dalším v pořadí? Prý máte své nahrávací plány jasné na pět let dopředu?

Ano, mám sice naplánováno na dalších pět let, ale má „pětiletka“ se

hodně často mění. Pokud mohu naznačit, tak dalším albem by mělo být CD s vánoční tematikou. V tuto chvíli vybíráme styl nahrávky, atd.

V rámci svých hudebních projektů jste i Vy sám napsal skladby pro housle. Inspiruje Vás pro další díla i hudba J. S. Bacha?

Zatím jsem o tom nepřemýšlel, ale v poslední době mě jako „skladatele“ ovlivnili virtuózní romantického období, kteří velmi často psali pro sebe, a kteří psali variace na různá témata. Můj poslední „opus“ jsou variace na českou píseň Kde domov můj. Slavný Paganini napsal variace na anglickou hymnu, tak jsem v tomto romantickém duchu napsal variace pro sólové housle. Jsou velice náročné a virtuózní. Stále častěji mám totiž v sobě pocit nutnosti dokazovat lidem, že máme být na co pyšní, že bychom měli být hrdí na náš národ, na naši zem, že máme nejen úžasnou historii a skladatele, ale také krásné písně. Tak proč toho nevyužít??? Myslím si, že bychom si naše češství měli připomínat. Bohatství, které jsme měli a které máme, je krásné a já se to budu snažit i tímto způsobem prezentovat i na svých koncertech.

HARFENISTKA **KATEŘINA ENGLICHOVÁ** NA NOVÉM ALBU OBJEVUJE KRÁSU ČESKÉ A SVĚTOVÉ MODERNY

SU 4185-2

Supraphononline

Foto © Petr Kurečka, 2015

Nové album renomované harfenistky Kateřiny Englichové obsahuje především skladby českých autorů 20. a 21. století. Zařazena je ale i Suita pro harfu Benjamina Brittena, která patří ke stěžejnímu harfovému repertoáru 20. století. „*Ta tam není náhodou,*“ říká Kateřina Englichová a dodává: „*Chci ukázat, jak kvalitně a dobře naši současní autoři psali a píší pro harfu a mohou se suverénně řadit mezi skladatelskou špičku. Mezi nahrávanými skladbami jsou premiéry, kompozice mně věnované od Ilji Hurníka, Luboše Sluky, Jiřího Gemrota a díla ještě nenatočená na*

CD od Miloslava Kabeláče a Milana Slavického.“

Hledání zajímavého repertoáru přivedlo Englichovou k autorům 2. poloviny 20. století. „*Mnozí máme s harfou spojený ten romantický obraz – krásná dáma se jemně probírá jejími strunami – a z nástroje se line prázdně virtuózní hudba, které máte po chvíli dost. Nové CD Kateřiny Englichové je ale úplně „jiná písnička“; zůstává ta krásná dáma i její virtuosita, ale co se hudby týče, čeká vás objevná, místy hravá, jinde až divoce krásná harfa české a světové moderny. Kateřina*

Englichová je jedinečným průvodcem těmito novými hudebními krajinami,“ glosuje novinku šéfproducent klasické hudby Supraphonu Matouš Vlčínský.

Slavický, Hurník či Kabeláč představují harfu jako dynamický a asertivní nástroj, výrazově flexibilní a vyzývající k hledání. Inspirací jim slouží forma francouzské suity (Sluka), chytlavá Mozartova témata (Hurník) či barevné možnosti flétny a harfy (Kabeláč). Pro mnohé bude překvapením, kolik objevné, přitom krásné hudby pro harfu vzniklo současně s Brittenovou Suitou

v malé české kotlině. Ve dvou skladbách je Englichové partnerem Američanka Carol Wincenc, vysoce ceněná profesorka flétny na Juilliard School, a v Gemrotově triu hobojská Vilém Veverka a klavírista Martin Kasík.

Slavnostní křest CD proběhne 26. listopadu ve dvoraně pražského Rudolfinu v rámci velké módní přehlídky Petra Kociánová Fashion Designer 2016. Petra Kociánová je autorkou večerní róby, jež zdobí Kateřinu Englichovou na přebalu nového alba. Nahrávka vznikla za podpory společnosti RWE.

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. [+420] 221 966 604, fax [+420] 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz